

[Sønderby]

Venstre mener ikke, at vi kan gå imod udviklingen, ej heller imod indførelsen af Dankortet, men vi mener og vil fastholde, at der stadig væk skal være valgfrihed. Ud fra dette vil jeg tilslutte mig ministerens redegørelse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Socialistisk folkeparti skal ikke kritisere den betænkning, der ligger til grund for industriministerens redegørelse. Der er lavet et udmærket stykke arbejde, når man ved, at forfatterne til betænkningen udgør både varme tilhængere af systemet og skeptiske kritikere af indførelsen af Dankortet.

Redegørelsens hovedkonklusion er, at industriministeren ikke agter at lave lovgivning, før Dankortet kan indføres. Dette på trods af, at det dog i betænkningen er lagt ganske godt frem, at der er forskellige områder, der bør tilgodeses med helt klare regler. Det er ikke mindst sikkerhedsaspekter i forbindelse med registrering, problemer med hensyn til de grupper, der formentlig ikke vil kunne få Dankortet – eller ikke vil have det, for den sags skyld, på grund af besvær med at finde ud af systemet – og endelig spørgsmålet om, hvem der skal betale for et eventuelt misbrug.

Efter læsningen af betænkningen må man uvilkårligt spørge: hvad skal vi med et Dankort? Hvem har egentlig gavn af et Dankort? Gavner det beskæftigelsen? Nej, betænkningen viser, at der på længere sigt vil blive tale om færre ansatte i pengeinstitutterne. Gavner det detailhandelen? Nej, den del, der har gavn af det, har for længst indført sine egne købe- og kreditkort, nemlig de store superkæder. Dankortet vil i hvert fald ikke gavne de småhandlende. I betænkningen siges det på sæt og vis meget flot og meget arrogant, at der er ca. 23.000 mindre butikker, der økonomisk ikke vil kunne klare at gå ind i ordningen.

Det anføres så, at det behøver de jo heller ikke, og at de jo under alle omstændigheder vil have økonomiske problemer. Ja men jeg kan så tilføje: deres problemer vil da blive forstærket med fare for, at de må lukke, og det kan jeg forstå ligger venstre stærkt på sinde. Hvem det så går ud over? Det går selvfølgelig ud over de små samfund, som i forvejen kæmper for at overleve, og jeg begriber ærlig talt ikke, at partiet venstre, som jo plejer at slå sig til ridder på at være det,

der taler for, at de små samfund skal kunne overleve, ikke kan indse den fare, der ligger i dette.

Så kan man spørge: gavner Dankortet da ligestillingen i vores samfund? Nej, tværtimod. Betænkningens kapitel V er skrevet af socialstyrelsen, og heri nævnes det klart, at det er de dårligst stillede, der vil få yderligere besværligheder at slås med på forskellig vis. Det gælder børn, det gælder ældre, og det gælder visse handicapgrupper. Det påpeges også i kapitel V, at det ikke er nok at sørge for, at disse grupper ikke behøver at have Dankortet, og at muligheden for at betale kontant opretholdes, for det indebærer så, at disse grupper kommer til at stå i kø i forretningerne ved andre kasser end kasserne for dem, der har kortet, og det vil sige, at man yderligere får nogle skel mellem folk.

Gavner Dankortet så statskassen? Nej. Lauge Kallestrup har på udmærket vis i en artikel i Information gjort rede for, at statskassen formentlig vil gå glip af 1 mia kr., som er halvdelen af det overskud, Nationalbanken overfører til statskassen.

Ja men hvem gavner da dette kort? Det gavner pengeinstitutterne, der på længere sigt vil spare på lønningerne, fordi de vil få færre ansatte. Det gavner de store butikker, der vil udkonkurrere de små butikker. Og det kan vel også gavne de eneste, der er helt »rigtige« i vort samfund. Det er dem, der har så travlt med at få alt omsat i penge, at deres tid er meget, meget kostbar. Det er også dem, der aldrig kommer galt af sted, så de ender i forskellige arkiver, registreret enten som dårlige betalere eller med andre fejl. Ærlig talt, er samfundet ikke allerede indrettet rigeligt efter dem, så der bør tages mere hensyn til de små, hvad enten disse nu er små butiks-handlende eller blot lidt småskæve i forhold til de rigtige?

I socialistisk folkeparti siger vi fra over for Dankortet, og vi finder det forkasteligt, at pengeinstitutterne via checkafgifter allerede nu tilrettelægger efter, at en efterspørgsel efter kortet skal drejes til fordel for kortet. I den offentlige debat om checkafgifter er det ligesom ikke indgået ret meget, at vi jo altid har betalt for de checks, vi har udstedt, via en meget lav rente på checkkontoen. Det har heller ikke fra pengeinstitutternes side være sagt, at såfremt afgiften kom, ville renten på